दिवादिभ्यः श्यन् ।

शपोऽपवादः । हलि च इति दीर्घः - दीव्यति । दिदेव । देविता । देविष्यति । दीव्यतु । अदीव्यत् । दीव्येत् । दीव्यात् । अदेवीत् । अदेविष्यत् । एवं षिवु तन्तुसन्ताने । नृती गात्रविक्षेपे । नृत्यति । ननर्त । नर्तिता ।

कर्तृवाची सार्वधातुक परे होने पर दिवादि-गण की धातुओं के बाद 'श्यन्' हो जाता है। यह 'कर्तरि शप्' से विहित शप् का अपवाद है। 'श्यन्' में शकार और नकार इत्संज्ञक है, अतः केवल 'य' शेष रह जाता है। उदाहरण के लिए लट् लकार के प्रथमपुरुष-एकवचन में 'दिव्' (क्रीड़ा, जुआ खेलना आदि) धातु से 'तिप्' होकर 'दिव् ति' रूप बनता है, यहाँ कर्तृवाची सार्वधातुक 'तिप्' परे होने के कारण प्रकृत सूत्र से 'दिव्' के बाद श्यन्' (य) होकर 'दिव् य ति' रूप बनता है, तब 'हलि च' से उपधा-इकार को दीर्घ करने पर 'द् ई व् य ति' = 'दीव्यति' रूप सिद्ध होगा।

सेऽसिचि कृत-चृत-छृद-तृद-नृतः ।

एभ्यः परस्य सिज्भिन्नस्य सादेरार्धधातुकस्येड् वा । नर्तिष्यति, नर्त्स्यति । नृत्यतु । अनृत्यत् । नृत्येत् । नृत्यात् । अनर्तीत् । अनर्तिष्यत् । अनर्त्स्यत् । त्रसी उद्वेगे । वा भ्राश - ० इति श्यन् वा त्रस्यति, त्रसति । तत्रास ।

वा जॄ - भ्रमु - त्रसाम् ।

एषां किति लिटि सेटि थलि च एत्वाभ्यासलोपौ वा । त्रेसतुः, तत्रसतुः । त्रेसिथ - तत्रसिथ । त्रसिता । शो - तनूकरणे ।